

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

25.04.2022 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIIS TREŚCI

Kwestia ustalenia miejsca dokonania czynności w przypadku zakupu towarów przez Internet od podmiotów zagranicznych za pośrednictwem opcji „kup teraz” na gruncie ustawy PCC, wyrok WSA w Poznaniu z 14 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/PO 502/21 3

Korekty wynagrodzenia z tytułu nabycia usług wsparcia merytoryczno-administracyjnego, wynikające z przyjętego modelu rozliczeń, stanowią korekty cen transferowych, o których mowa w art. 11e ustawy CIT, interpretacja indywidualna DKIS z 30 marca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.498.2021.2.BD 4

Kwestia ustalenia miejsca dokonania czynności w przypadku zakupu towarów przez Internet od podmiotów zagranicznych za pośrednictwem opcji „kup teraz” na gruncie ustawy PCC, wyrok WSA w Poznaniu z 14 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/PO 502/21

W analizowanej sprawie spór dotyczył po części zagadnienia z dziedziny prawa cywilnego, mianowicie ustalenia tego, która ze stron – kupujący czy sprzedawca – jest oferentem w przypadku sprzedaży towaru na aukcji internetowej (w trybie „Kup teraz”). Ustalenie powyższego przekłada się na określenie miejsca dokonania czynności cywilnoprawnej, a w dalszej perspektywie ustalenia zasad opodatkowania PCC (z uwagi bowiem na brak regulacji podatkowych w tym zakresie, należy posilkować się przepisami KC). Zdaniem DKIS, w przypadku transakcji internetowych za oferenta należy uznać kupującego. Organ podkreślił, że brak możliwości negocjacji warunków umowy pozostaje bez wpływu na osobę oferenta, ze względu na fakt, że przy zawarciu tego typu umowy (opcja „Kup teraz”) nie występuje przymus ze strony sprzedającego, zobowiązujący kupującego do jej zawarcia, a kupujący – w pełni świadomie zgadzając się na proponowane przez sprzedającego warunki – składa sprzedającemu oświadczenie woli stanowiące ofertę. Sąd zgodził się z DKIS, wskazując, że skoro to kupujący składa oświadczenie woli drugiej stronie (wyrażające wolę przystąpienia do zawarcia umowy), stanowiące jednocześnie ofertę, to nie sposób przyjąć, aby to sprzedający był w takim przypadku oferentem. Zauważyć należy, że to oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, a nie akceptacja oświadczenia o jej przyjęciu przez sprzedającego.

Wobec tego uznać należy, posilkując się przepisami KC (art. 70), że jeżeli rzecz jest nabywana za pośrednictwem portali czy aukcji internetowych, to dla oceny miejsca wykonania czynności, umowę poczytuje się za zawartą w miejscu otrzymania przez składającego ofertę oświadczenia o jej przyjęciu. Jeżeli natomiast oferta jest składana w postaci elektronicznej, to czynność jest wykonana w miejscu zamieszkania albo w siedzibie składającego ofertę w chwili zawarcia umowy. W związku z tym, że kupujący na zagranicznej aukcji internetowej (jako oferent) ma siedzibę na terytorium Polski, umowę uważa się za zawartą w Polsce. W konsekwencji, skoro siedziba spółki znajduje się na terytorium Polski i w świetle powołanych przepisów umowy sprzedaży rzeczy – o wartości przekraczającej 1.000 zł – na zagranicznych aukcjach internetowych, zawie-

rane są w Polsce, podlegają one regulacjom ustawy PCC, gdyż spełnione są łącznie warunki określone w jej art. 1 ust. 4 pkt 2 (rzeczy co prawda znajdują się za granicą, lecz nabywca ma siedzibę na terytorium Polski i czynności dokonane są na terytorium Polski). W takim przypadku na spółce ciąży obowiązek podatkowy w PCC z tytułu umowy sprzedaży według stawki 2%, przewidzianej dla nabycia rzeczy ruchomych.

Komentarz eksperta

Komentowany wyrok dotyczy popularnego sposobu nabywania towarów, za pośrednictwem aukcji internetowych przy skorzystaniu z opcji „Kup teraz” (tj. bez możliwości negocjacji ceny/warunków zakupu). Warto przypomnieć, iż umowy sprzedaży – również te zawierane przez Internet – podlegają w określonych przypadkach opodatkowaniu PCC, przy czym jeśli przedmiotem zakupu jest towar znajdujący się poza Polską (tak jak ma to miejsce w stanie faktycznym będącym przedmiotem rozstrzygnięcia WSA), czynność ta podlega PCC jedynie wtedy, kiedy została dokonana na terytorium Polski.

Praktyczny problem pojawia się w przypadku ustalenia miejsca dokonania czynności cywilnoprawnej (zawarcia umowy) za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość/przez Internet – ustawa PCC milczy bowiem na ten temat. Co więc istotne, w omawianej sprawie ustalenie zasad opodatkowania PCC umowy sprzedaży zależało od poprawnej identyfikacji osoby oferenta na gruncie prawa cywilnego, którym – jak słusznie wskazał Sąd – jest kupujący, jako podmiot składający drugiej stronie (sprzedawcy) oświadczenie o woli zawarcia umowy sprzedaży. W takich okolicznościach spełnione są oba warunki dla opodatkowania zakupu towaru znajdującego się za granicą PCC, tj. (i) nabywca ma miejsce zamieszkania w Polsce oraz (ii) umowa została zawarta w Polsce.

W praktyce ww. stanowisko powoduje, iż kupując na aukcjach internetowych (przy użyciu opcji „Kup teraz”) towary z zagranicy (o wartości powyżej 1.000 zł) należy liczyć się z koniecznością zapłaty podatku w wysokości 2% wartości rynkowej rzeczy (bowiem w świetle obowiązujących przepisów, to na kupującym ciąży obowiązek zapłaty PCC z tytułu umowy sprzedaży). Niemniej podkreślić należy, iż obowiązek zapłaty PCC

będzie aktualny wyłącznie wtedy, kiedy nabycie na aukcji internetowej towaru nie podlega opodatkowaniu VAT. W praktyce są to więc najczęściej przypadki zakupu towarów od osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej i niebędących podatnikami VAT (lub sprzedawanych poza prowadzoną przez nich działalnością gospodarczą).

PIOTR STRYJEWSKI
ADWOKAT
DORADCA PODATKOWY

DOMINIKA NIEDŹWIECKA
KONSULTANT PODATKOWY

Korekty wynagrodzenia z tytułu nabycia usług wsparcia merytoryczno-administracyjnego, wynikające z przyjętego modelu rozliczeń, stanowią korekty cen transferowych, o których mowa w art. 11e ustawy CIT, interpretacja indywidualna DKS z 30 marca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.498.2021.2.BD

W komentowanej interpretacji indywidualnej Wnioskodawca zwrócił się do DKS z pytaniem czy dokonywane przez niego korekty „*in minus*” oraz „*in plus*” wynagrodzenia z tytułu nabycia usług wsparcia merytoryczno-administracyjnego od podmiotu powiązanego stanowią korekty cen transferowych. W opisie stanu faktycznego Wnioskodawca wskazał, iż wynagrodzenie za usługi, zidentyfikowane jako usługi o niskiej wartości dodanej, zostało ustalone z wykorzystaniem metody koszt plus 5% i opiera się na kalkulacji bazy kosztów rzeczywiście poniesionych przez usługodawcę, przy czym w ciągu roku kalendarzowego Wnioskodawca oraz podmioty powiązane są obowiązane do zapłaty wynagrodzenia ryczałtowego, obliczonego na bazie planowanych kosztów. W sytuacji istnienia różnicy pomiędzy wynagrodzeniem ryczałtowym (na bazie kosztów planowanych), a wynagrodzeniem opierającym się na bazie faktycznych kosztów, Wnioskodawca ma prawo do odpowiedniego zwiększenia lub zmniejszenia wynagrodzenia. Wysokość wynagrodzenia i adekwatność da-

nych wykorzystanych do jego kalkulacji może być weryfikowana przez strony po zakończeniu każdego roku kalendarzowego. Korekty wynagrodzenia były ujmowane na bieżąco w CIT zgodnie z zasadami ogólnymi.

W opinii Wnioskodawcy, korekty wynagrodzenia należnego na rzecz usługodawcy z tytułu usług wsparcia merytoryczno-administracyjnego nie mają charakteru korekt cen transferowych. Jak argumentował Wnioskodawca, poprzez korekty urealnia jedynie wartość bazy kosztowej, nie dochodzi natomiast do zmiany (zwiększania) rentowności po stronie usługodawcy, ponieważ narzut na kosztach jest stały i wynosi 5%. Zgodnie ze stanowiskiem Wnioskodawcy, korygowanie wynagrodzenia nie było spowodowane potrzebą „urynkowienia” Wynagrodzenia. Korekta Wynagrodzenia „*in minus*” i „*in plus*” ma charakter obiektywny i znajduje oparcie w postanowieniach umowy, a narzut w transakcji nie ulega zmianom.

Przedstawione stanowisko nie znalazło potwierdzenia ze strony DKS, który uznał je za nieprawidłowe wskazując, że opisane w stanie faktycznym korekty są korektami cen transferowych, gdyż przewidują korektę (poprawienie, dostosowanie) ceny transferowej dotyczących transakcji realizowanych pomiędzy podmiotami powiązanymi. Jak wskazał DKS, istota korekt cen transferowych polega na urynkowaniu transakcji rynkowej na dzień jej zawarcia (zawartej na warunkach, jakie ustaliłyby podmioty niepowiązane), która stała się nierynkowa na skutek późniejszych, istotnych okoliczności, bądź znane są faktycznie poniesione koszty lub uzyskane przychody będące podstawą obliczenia ceny transferowej, a zapewnienie ich zgodności z warunkami, jakie ustaliłyby podmioty niepowiązane, wymaga dokonania korekty cen transferowych. DKS podkreślił, że transakcja realizowana przez Wnioskodawcę w trakcie roku podatkowego odbywa się na warunkach rynkowych, a zatem takich które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane a korekty rozliczeń następują w sytuacji, kiedy nie zostanie osiągnięty poziom dochodowości mieszczący się w założonym przedziale dla danej usługi na docelowej bazie kosztowej (tj. na kosztach rzeczywistych danego roku). W efekcie DKS uznał, że korekty dokonywane przez Wnioskodawcę spełniają warunki wskazane w art. 11e ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy CIT, a tym samym stanowią korekty cen transferowych stosownie do uregulowań zawartych w art. 11e ustawy CIT.

Komentarz eksperta

Dotychczas, w ramach postępowań o wydanie interpretacji indywidualnych, DIKS potwierdzał stanowisko podatników, zgodnie z którym rozliczenia wtórne (w oparciu o koszty rzeczywiste) nie stanowią korekty cen transferowych i powinny być ujmowane „na bieżąco” (tak m.in. DKIS w interpretacjach indywidualnych: z 1 sierpnia 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.215.2019.2.BK, z 29 listopada 2019 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.423.2019.1 oraz z 14 grudnia 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.416.2020.1.SG, z 10 września 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.169.2021.1.RK).

Prezentowane do tej pory stanowisko DIKS w tym zakresie nie było jednak zgodne zarówno z literalnym brzmieniem przepisów, jak i wydanymi przez Ministerstwo Finansów Objaśnieniami podatkowymi w zakresie korekty cen transferowych z 31 marca 2021 r. [dalej: **Objaśnienia TP**]. Nie można bowiem zgodzić się ze stwierdzeniem, przywoływanym również przez Wnioskodawcę w ramach wniosku o wydanie analizowanej interpretacji indywidualnej, że „zakres pojęcia korekty cen transferowych jest ograniczony do tych przypadków, w których korekta przychodu lub kosztu wynika z dążenia podatnika do doprowadzenia rentowności do poziomu rynkowego, a nie z innych okoliczności, które mogą

mieć wpływ na cenę transakcyjną”, gdyż z treści art. 11e ustawy CIT wynika wprost możliwość dokonania korekty cen transferowych gdy „nastąpiła zmiana istotnych okoliczności mających wpływ na ustalone w trakcie roku podatkowego warunki lub znane są faktycznie poniesione koszty lub uzyskane przychody będące podstawą obliczenia ceny transferowej”. Również Objaśnienia TP wskazują odchylenie kosztów rzeczywistych od budżetowanych jako jedną z przesłanek przeprowadzenia korekty cen transferowych.

Tym samym należy uznać pogląd wyrażony przez DIKS w omawianej interpretacji indywidualnej, zgodnie z którym opisane w stanie faktycznym korekty są korektami cen transferowych za zasługujący na aprobatę, a przywołane przez organ argumenty - za trafione. Należy zatem mieć nadzieję, że omawiana interpretacja indywidualna będzie pierwszym krokiem w stronę doprowadzenia do zgodności linii interpretacyjnej prezentowanej przez organy podatkowe z literalnym brzmieniem przepisów dotyczących korekt cen transferowych.

DOMINIKA MICHALSKA
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Spółka komunalna, realizując zadania publiczne na zlecenie gminy, działa w charakterze podatnika VAT , wyrok NSA z 13 kwietnia 2022 r., sygn. I FSK 1474/18	7
Ograniczenia, o których mowa w art. 15e i art. 15c ustawy CIT, nie mają zastosowania do kosztów uzyskania przychodów, które alokowane są do dochodu wolnego od opodatkowania na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT , wyrok WSA w Gorzowie Wlk. z 14 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/GO 452/21	7
Moment zaliczenia kwot brytyjskiego VAT do kosztów podatkowych , wyrok WSA w Poznaniu z 12 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/PO 1093/21	7
Skutki podatkowe w PIT otrzymania środków pieniężnych w związku z częściowym zmniejszeniem wkładu w spółce komandytowej , wyrok WSA w Gdańsku z 11 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/GD 1700/21	8
Metoda obliczenia kosztów egzekucyjnych w świetle art. 64 § 1 pkt 6 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji – zagadnienie na uchwałę, postanowienie NSA z 12 kwietnia 2022 r., sygn. III FSK 283/21	8

Spółka komunalna, realizując zadania publiczne na zlecenie gminy, działa w charakterze podatnika VAT, wyrok NSA z 13 kwietnia 2022 r., sygn. I FSK 1474/18

Powierzenie zadań własnych gminy spółce komunalnej nie oznacza, że ta spółka jest podmiotem prawa publicznego, wyłączonym z opodatkowania na podstawie art. 15 ust. 6 ustawy VAT. Wprawdzie jest to spółka zależna od gminy, ale jednak jest to podmiot odrębny, który prowadzi działalność gospodarczą.

Tym samym, mając także na uwadze wyrok TSUE z dnia 22 lutego 2018 r. w sprawie C-182/17 (Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft.), należy przyjąć, że działalność polegająca na wykonywaniu przez spółkę niektórych zadań publicznych gminy na podstawie zleceń otrzymywanych od gminy, finansowanych z otrzymywanych dopłat, stanowi odpłatne świadczenie usług, podlegające opodatkowaniu VAT.

Ograniczenia, o których mowa w art. 15e i art. 15c ustawy CIT, nie mają zastosowania do kosztów uzyskania przychodów, które alokowane są do dochodu wolnego od opodatkowania na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT, wyrok WSA w Gorzowie Wlk. z 14 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/GO 452/21

Wskazane w art. 15c i art. 15e ustawy CIT odpowiednie stosowanie art. 7 ust. 3 ustawy CIT oznacza, że przy stosowaniu ograniczeń wynikających z tych przepisów nie uwzględnia się przychodów i kosztów uzyskania przychodów ze źródeł przychodów, z których dochód nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym albo wolny jest od podatku.

W przepisach art. 15c i art. 15e ustawy CIT brak jest zastrzeżenia, że przepisy te nie mają zastosowania do podatników prowadzących działalność w SSE, zatem teoretycznie odnoszą się one do wszystkich podatników ponoszących wymienione w tych przepisach wydatki, jednak zawarte jednoznaczne odesłanie do art. 7 ust. 3 ustawy CIT ogranicza stosowanie wspomnianych przepisów do konkretnych przychodów i kosztów, w tym do ponoszonych przez podatników prowadzących działalność w SSE.

Moment zaliczenia kwot brytyjskiego VAT do kosztów podatkowych, wyrok WSA w Poznaniu z 12 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/PO 1093/21

O zaliczeniu podatkowych kosztów uzyskania przychodów do kategorii kosztów bezpośrednich albo innych niż bezpośrednie decyduje ich relacja do przychodu, jaki mają one obiektywnie zapewnić. W przypadku, gdy dany wydatek dotyczy szerszego spektrum aktywności gospodarczej podatnika i nie można go powiązać ze skonkretyzowanym przychodem, zasadna jest jego kwalifikacja do kosztów innych niż bezpośrednio związane z przychodem. Z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie.

Zatem, wydatek w postaci kwoty brytyjskiego VAT wynikającego z brytyjskiej deklaracji do zapłaty na rzecz brytyjskiego urzędu skarbowego powinien dla celów podatkowych być każdorazowo zaliczany do kosztów uzyskania przychodów jako koszt pośredni, potrącalny jednorazowo w miesiącu jego poniesienia, zgodnie z art. 15 ust. 4e ustawy CIT.

Skutki podatkowe w PIT otrzymania środków pieniężnych w związku z częściowym zmniejszeniem wkładu w spółce komandytowej, wyrok WSA w Gdańsku z 11 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/GD 1700/21

Przepis art. 24 ust. 5 pkt 1a ustawy PIT stanowi, że dochodem (przychodem) z udziału w zyskach osób prawnych jest dochód (przychód) faktycznie uzyskany z tego udziału, w tym także: dochód ze zmniejszenia udziału kapitałowego wspólnika w spółce, o której mowa w art. 5a pkt 28 lit. c-e ustawy PIT, które następuje w inny sposób niż określony w pkt 1.

W art. 5a pkt 28 lit. c ustawy PIT wymienione są również spółka komandytowa i spółka komandytowo-akcyjna mające siedzibę lub zarząd na terytorium Polski. Z konstrukcji tych dwóch przepisów niewątpliwie wynika prawidłowość stanowiska organu, że zmniejszenie udziału kapitałowego w spółce komandytowej będzie stanowiło dochód (przychód) dla wspólnika.

W rezultacie należy wskazać, że planowany zwrot części wkładu związany z wypłatą

środków pieniężnych odpowiadających wartości pomniejszonego wkładu, skutkować będzie powstaniem po stronie podatnika przychodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych – przychód z kapitałów pieniężnych, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy PIT.

Metoda obliczenia kosztów egzekucyjnych w świetle art. 64 § 1 pkt 6 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji – zagadnienie na uchwałę, postanowienie NSA z 12 kwietnia 2022 r., sygn. III FSK 283/21

Naczelny Sąd Administracyjny postanowił przedstawić do rozstrzygnięcia składowi siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego następujące zagadnienie prawne:

Jaką metodę należy uznać za właściwą do obliczenia kosztów egzekucyjnych w świetle przepisów Działu I Rozdziału 6 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w tym zwłaszcza art. 64 § 1 pkt 6 tej ustawy, w jej brzmieniu obowiązującym w okresie od 17 sierpnia 2016 r. do 20 lutego 2021 r.?

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIIS TREŚCI

Kwestia opodatkowania VAT rekompensaty (także niewypłaconej) otrzymanej od miasta w związku z realizacją przedsięwzięć rewitalizacyjnych. Moment powstania obowiązku podatkowego z tytułu wyliczonej a niewypłaconej rekompensaty, interpretacja indywidualna DKIS z 7 kwietnia 2022 r., sygn. 0113-KDIP1-1.4012.928.2021.2.ŻR _____ 10

Kwestia obowiązku zapłaty opłaty w wysokości 10% podstawy opodatkowania VAT przez spółkę organizującą obsługę programów motywacyjnych dla pracowników i przedstawicieli handlowych klienta oraz dystrybutorów produktów (wyroby alkoholowe) oferowanych przez klienta, interpretacja indywidualna DKIS z 8 kwietnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-2.4012.39.2022.1.MD _____ 10

Zatrudnienie przez spółkę niemiecką pracownika na terytorium Polski jako zakład w rozumieniu art. 4a pkt 11 ustawy CIT w zw. z art. 5 polsko-niemieckiej UPO, interpretacja indywidualna DKIS z 6 kwietnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.691.2021.2.BG _____ 11

Kwestia obowiązku poboru podatku u źródła od wypłaty wynagrodzenia kontrahentowi szwajcarskiemu w związku z udostępnieniem baz danych, interpretacja indywidualna DKIS z 8 kwietnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.69.2022.2.BJ _____ 11

Usługi zarządzania ryzykiem zakładów bukmacherskich nie korzystają ze zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 15 ustawy VAT, interpretacja indywidualna DKIS z 7 kwietnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.777.2021.1.RMA _____ 12

Brak opodatkowania VAT opłaty pobieranej przez gminę za dodatkowe usługi w zakresie odbierania odpadów, interpretacja indywidualna DKIS z 8 kwietnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.163.2022.1.ABU _____ 12

Kwestia opodatkowania VAT rekompensaty (także niewypłaconej) otrzymanej od miasta w związku z realizacją przedsięwzięć rewitalizacyjnych. Moment powstania obowiązku podatkowego z tytułu wyliczonej a niewypłaconej rekompensaty, interpretacja indywidualna DKIS z 7 kwietnia 2022 r., sygn. 0113-KD IPT1-1.4012.928.2021.2.ŻR

Spółka zobowiązała się do wykonywania zadań własnych miasta z zakresu realizacji przedsięwzięć rewitalizacyjnych dotyczących nieruchomości wniesionych do spółki poprzez budowę, remont i wykonanie robót budowlanych, a następnie takie gospodarowanie tymi nieruchomościami, którego priorytetem nie będzie osiąganie zysku, lecz podporządkowanie celom wpisującym się w gminne programy oraz strategię społeczne i gospodarcze, zmierzające ostatecznie do wyprowadzenia danego obszaru ze stanu kryzysowego w zamian za rekompensatę, której wartość ustalana jest na dany rok, rozliczana corocznie, a ewentualna nadwyżka jest przesuwana na kolejny rok, tak aby w ramach powierzenia została ona rozliczona.

W analizowanym przypadku w ramach stosunków łączących spółkę z miastem można wyodrębnić zatem świadczenia wzajemne, tj. realizację przez spółkę zadań własnych miasta z zakresu realizacji przedsięwzięć rewitalizacyjnych dotyczących nieruchomości wniesionych do spółki w zamian za rekompensatę należną spółce w ujęciu rocznym. Zatem, rekompensata należna spółce na dany rok stanowi zapłatę wynagrodzenia za realizację zadań własnych miasta z zakresu realizacji przedsięwzięć rewitalizacyjnych dotyczących nieruchomości wniesionych do spółki.

Pomiędzy rekompensatą należną spółce na dany rok a świadczeniem (wykonywaniem) przez spółkę na rzecz miasta zadań własnych miasta z zakresu realizacji przedsięwzięć rewitalizacyjnych dotyczących nieruchomości wniesionych do spółki zachodzi związek bezpośredni, bowiem rekompensata należna jest spółce w zamian za to świadczenie. Fakt, że spółka wykonuje ww. zadania publiczne miasta, nie może przesądzać o uznaniu wykonywanych zadań publicznych powierzonych spółce za niepodlegające opodatkowaniu VAT.

Z tych też względów czynności, które spółka zobowiązała się wykonywać na rzecz miasta stanowią określone w art. 8 ust. 1 ustawy VAT odpłatne świadczenie usług, podlegające opodatkowaniu na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT. W konsekwencji, zarówno wyliczona i wypłacona rekompensata (możliwa do

pozyskania w różnych formach) na dany rok podlega opodatkowaniu VAT, jak i wyliczona a niewypłacona rekompensata (możliwa do pozyskania w różnych formach) na dany rok, jako przysługujące wynagrodzenie spółce za świadczenie ww. usług rewitalizacji podlega opodatkowaniu VAT.

Spółka jest zobowiązana do wstawienia faktury dokumentującej ww. czynność z zastosowaniem właściwej stawki VAT. W niniejszej sprawie powstanie obowiązku podatkowego dla wyliczonej a niewypłaconej rekompensaty na dany rok wyznacza art. 19a ust. 1 ustawy VAT, zgodnie z którym obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wykonania usługi.

Kwestia obowiązku zapłaty opłaty w wysokości 10% podstawy opodatkowania VAT przez spółkę organizującą obsługę programów motywacyjnych dla pracowników i przedstawicieli handlowych klienta oraz dystrybutorów produktów (wyroby alkoholowe) oferowanych przez klienta, interpretacja indywidualna DKIS z 8 kwietnia 2022 r., sygn. 0111-KD IB3-2.4012.39.2022.1.MD

W wyniku działań, które spółka wykonuje lub będzie wykonywała w ramach usług organizacji obsługi programów motywacyjnych, ewentualny przepływ informacji, danych, znaków towarowych napojów alkoholowych będzie wykorzystany do celów handlowych pomiędzy przedsiębiorcami zajmującymi się produkcją, obrotem hurtowym i handlem napojami alkoholowymi. Ponadto działania te są skierowane do określonej, zamkniętej grupy docelowej, tj. pracowników i przedstawicieli handlowych klienta oraz dystrybutorów produktów przez niego oferowanych. Usługi te nie są kierowane i przeznaczone dla potencjalnych konsumentów klienta. Usługi w zakresie organizacji programów motywacyjnych dla pracowników i przedstawicieli handlowych klienta oraz dystrybutorów produktów oferowanych przez klienta nie spełniają definicji zawartej w art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Ich celem jak wynika z wniosku nie jest publiczne rozpowszechnianie znaków towarowych napojów alkoholowych klienta.

W tym przypadku spółka nie jest podmiotem świadczącym usługę będącą reklamą napojów alkoholowych zobowiązanym do wnoszenia na podstawie art. 13² ust. 1 ww. ustawy opłaty w wysokości 10% podstawy opodatkowania VAT wynikającej ze świadczonej usługi organizacji programów motywacyjnych oraz sporządzania zbiorczej deklaracji miesięcznej, o której mowa w przepisie art. 13² ust. 2 ww. ustawy.

Zatrudnienie przez spółkę niemiecką pracownika na terytorium Polski jako zakład w rozumieniu art. 4a pkt 11 ustawy CIT w zw. z art. 5 polsko-niemieckiej UPO, interpretacja indywidualna DKIS z 6 kwietnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.691.2021.2.BG

Zarówno działalność pracownika wykonującego czynności w Polsce, jak i działalność spółki niemieckiej sprowadzają się do pozyskiwania nowych klientów, spotkań z obecnymi klientami, negocjowania warunków transakcji, czy koordynowania działań sprzedażowych i marketingowych. W takiej sytuacji nie można przyjąć, że działalność pracownika zatrudnionego w Polsce jest działalnością pomocniczą w stosunku do działalności prowadzonej przez spółkę.

Spółka niemiecka zatrudniła na terytorium Polski pracownika w systemie pracy zdalnej. Pracownik zatrudniony jest na podstawie polskich przepisów prawa pracy od dnia 1 sierpnia 2021 r. na czas nieokreślony. Wykonuje swoją pracę na rzecz pracodawcy w sposób ciągły. Wynagrodzenie pracownika składa się ze stałej części wypłacanej co miesiąc oraz z premii rocznej, której wysokość zależy od poziomu zrealizowanych celów stawianych pracownikowi. Ustalenie celów oraz ich ocena odbywa się corocznie. Pracownik został wyposażony przez spółkę w samochód osobowy, komputer przenośny oraz telefon komórkowy. Pomimo, iż zatrudniony pracownik nie posiada pełnomocnictwa do zawierania umów w imieniu spółki i nie będzie też posiadał żadnych pełnomocnictw w przyszłości, to jednak do obowiązków pracownika należy: codzienna komunikacja z obecnymi i potencjalnymi klientami, badanie potrzeb i trendów rynkowych, udział w targach, komunikacja i koordynacja działań ze spółką A oraz spółkami powiązanymi w Europie w zależności od potrzeb. Pracownik będzie aktywnie uczestniczył w poszukiwaniu potencjalnych klientów oraz w zawieraniu umów z klientami zgodnie z wytycznymi spółki.

Powyższe jednoznacznie wskazuje, że pracownik ten będzie odgrywał kluczową rolę przy doprowadzaniu do zawarcia umów, które będą jedynie formalnie zawierane przez spółkę. Tym samym należy uznać, że art. 5 ust. 5 polsko-niemieckiej UPO znajdzie zastosowanie w rozpatrywanej sprawie, bowiem zatrudniony pracownik będzie osobą, która będzie działać w imieniu przedsiębiorstwa oraz zwyczajowo wykonywać pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu spółki w rozumieniu tego artykułu. Należy uznać, że osoba fizyczna zatrudniona będzie zależnym przedstawicielem spółki niemieckiej w rozumieniu art. 5 ust. 5 polsko-niemieckiej UPO.

W tej sytuacji działalność zależnego przedstawiciela powinna być uznana za tworzącą „zakład” w świetle ww. UPO.

A zatem, uznać należy, że działalność spółki niemieckiej prowadzona w Polsce w zakresie wyżej opisanym stanowi zakład w rozumieniu art. 4a pkt 11 ustawy CIT w zw. z art. 5 polsko-niemieckiej UPO. Uzyskiwanie przez spółkę dochodów w Polsce za pośrednictwem zakładu prowadzi do powstania źródła przychodów, które winny być opodatkowane w Polsce. W konsekwencji, po stronie spółki powstanie obowiązek rozliczenia podatku dochodowego od osób prawnych na terytorium Polski.

Kwestia obowiązku poboru podatku u źródła od wypłaty wynagrodzenia kontrahentowi szwajcarskiemu w związku z udostępnieniem baz danych, interpretacja indywidualna DKIS z 8 kwietnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.69.2022.2.BJ

Mając na względzie warunki użytkowania danych w postaci raportów (tudzież baz danych) stwierdzić należy, że umowa łącząca kontrahenta (podmiot z siedzibą w Szwajcarii) nie przenosi praw autorskich ani nie daje prawa do rozporządzania utworem (bazą danych) na wszystkich polach eksploatacji (dane w postaci raportów wykorzystywane są wyłącznie na potrzeby spółki polskiej). W konsekwencji, należności zapłacone w związku z zawartą umową nie mieszczą się w definicji należności licencyjnych wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT oraz art. 12 ust. 3 polsko-szwajcarskiej UPO.

Przekazywane dane w postaci raportów nie stanowią również „know-how”. Udostępnienie przez kontrahenta danych w postaci raportów nie może być traktowane jako udzielenie know-how. Usystematyzowany zbiór danych nie może być określany mianem doświadczenia, jak również nie stanowi on wiedzy technicznej o poufnym charakterze. Tym samym, przekazanie danych w postaci raportów nie może być traktowane jako udzielenie (przekazanie) know-how w rozumieniu art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT i art. 12 ust. 3 ww. UPO.

A zatem, dochód kontrahenta - podmiotu szwajcarskiego - w postaci wynagrodzenia, jakie otrzymuje za przekazywanie baz danych, należy kwalifikować jako zyski przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 7 polsko-szwajcarskiej UPO. Tym samym, spółka nie będzie zobowiązana do poboru zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych od należności wypłacanych na rzecz kontrahenta ze Szwajcarii, posiadając ważny certyfikat rezydencji.

Usługi zarządzania ryzykiem zakładów bukmacherskich nie korzystają ze zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 15 ustawy VAT, interpretacja indywidualna DKIS z 7 kwietnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.777.2021.1.RMA

Usługi zarządzania ryzykiem zakładów bukmacherskich nie stanowią rodzaju gry hazardowej, do których ustawodawca zalicza gry losowe, zakłady wzajemne, gry w karty oraz gry na automatach. Usług tych nie można uznać za działalność w zakresie gier hazardowych, którą zgodnie z ustawą jest urządzenie i prowadzenie ww. gier. Nie jest zatem spełnione żadne z kryteriów, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 15 ustawy VAT (nie mamy do czynienia z grą hazardową, podlegającą przepisom ustawy o grach). Powyższe usługi zarządzania ryzykiem zakładów bukmacherskich są elementem wykorzystywanym w prowadzeniu działalności bukmacherskiej, tj. w procesie oferowania i urządzania zakładów wzajemnych, w celu ograniczenia ryzyka zakładów bukmacherskich, zwiększenia rentowności prowadzonej działalności.

Przepis art. 43 ust. 1 pkt 15 ustawy VAT stanowi implementację art. 135 ust. 1 lit. i) Dyrektywy VAT. Polski ustawodawca ograniczył zastosowanie przedmiotowego zwolnienia do działalności, która podlega opodatkowaniu podatkiem od gier na zasadach określonych w odrębnej ustawie, tj. na zasadach określonych w ustawie o grach hazardowych, co wpisuje się w „warunki i ograniczenia określone przez każde państwo członkowskie”, o których mowa w ww. przepisie Dyrektywy VAT.

Zatem, urządzenie gier hazardowych zostało zwolnione z VAT przez polskiego ustawodawcę, o ile podlega opodatkowaniu podatkiem od gier. Usługi zarządzania ryzykiem zakładów bukmacherskich nie stanowią zakładu wzajemnego ani nie stanowią usług urządzania gier, podlegających przepisom ustawy o grach hazardowych. Ustawa o grach hazardowych nie reguluje kwestii zarządzania ryzykiem podmiotów je urządzające. Zatem, nabywane przez spółkę usługi zarządzania ryzykiem zakładów bukmacherskich nie korzystają ze

zwolnienia określonego w art. 43 ust. 1 pkt 15 ustawy VAT.

Brak opodatkowania VAT opłaty pobieranej przez gminę za dodatkowe usługi w zakresie odbierania odpadów, interpretacja indywidualna DKIS z 8 kwietnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.163.2022.1.ABU

Usługi polegające na odbiorze dodatkowych odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości mają ten sam charakter przedmiotowy, tzn. polegają na odbiorze i zagospodarowaniu odpadów komunalnych oraz znajdują swoją podstawę w przepisach ustawy oraz przepisach prawa miejscowego. Zatem, usługi dodatkowe świadczone przez gminę w ramach przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach są usługami w zakresie odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych, które stanowią zadanie własne gminy.

Wobec powyższego, w świetle regulacji ustawy VAT oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, wskazać należy, że ustalając stawkę opłaty za świadczenie usług dodatkowych i pobierając ją od właścicieli nieruchomości, gmina występuje w pozycji nadrzędnej w stosunku do podmiotów uczestniczących w danej czynności (właścicieli nieruchomości), wykonując zadania z zakresu władzy publicznej. Zatem, dodatkowe usługi w zakresie odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych stanowią uzupełnienie podstawowego świadczenia gminy dla mieszkańców.

Określony w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach charakter opłaty wskazuje, że w istocie mamy do czynienia z „daniną publiczną” – opłata ustalana jest w sposób określony w ustawie i stanowi dochód gminy przeznaczony na działania wykonywane w interesie publicznym. W konsekwencji, gmina z tytułu realizacji świadczeń objętych wnioskiem wyłączona będzie z opodatkowania VAT na podstawie art. 15 ust. 6 ustawy VAT, a pobierana opłata, której obowiązek uiszczenia wynika z ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, będzie miała charakter publiczno-prawny i nie będzie podlegała opodatkowaniu VAT.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANNA PACZUSKA
tel. +48 505 455 593
anna.paczuska@ptpodatki.pl

PATRYCJA LUTAK
tel. +48 519 898 310
patrycja.lutak@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl